

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michał Chmielewski

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które w celu sankcjonowania naruszenia obowiązku zgłoszenia deklaracji przewidzianego w art. 3 tego rozporządzenia przewiduje grzywnę administracyjną w wysokości odpowiadającej 60 % kwoty niezgłoszonych środków pieniężnych, jeżeli kwota ta przekracza 50 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Den Haag – Niderlandy) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd oraz Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV

(Sprawa C-379/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 — Towary oznaczone znakiem towarowym dopuszczone do swobodnego obrotu i objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy bez zgody właściciela znaku towarowego — Prawo tego właściciela do sprzeciwienia się temu objęciu procedurą zawieszenia poboru akcyzy — Pojęcie używania w obrocie handlowym)

(2015/C 302/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd

Strona pozwana: Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV, Van Caem International BV

Sentencja

Artykuł 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego zarejestrowanego w jednym państwie członkowskim lub w większej ich liczbie może sprzeciwić się temu, aby osoba trzecia poddała procedurze zawieszenia poboru akcyzy towary oznaczone tym znakiem towarowym po wprowadzeniu ich, bez zgody tego właściciela, do Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014.